

שי אופיר, כוכב הציזבא-  
מרון שיצר סיגנון ישראלי  
חדש על במת הפלמ"ח בחר  
עתה במכשיר אמנותי חדש  
- פאנטומימה. אמנם, בניגוד  
למסורת של "אוי-  
תם הימים" מו-  
פיע שייקה לא  
כאחד ההחברה.  
אלא כאמן נשי  
בא מחוץ לארץ.  
תוכניתו הראשו-

מה נשמע?

תיכך נראה!...

# ציזבאנטומ

נה מבוססת כולה על הרשימות ש-  
ערך באירופה. לבה למד משך שלש  
שנים: אולם שאיפתו עזה להנשים את  
חלומה הישן להקים פאנטומימה ישי-  
ראלית של ממש  
שתעלה על כמה  
ישראלית נוש-  
אים ישראליים  
בסיגנון ישראלי.

(ראה שער)  
באחד מערבי אפריל 1948 נאספו שרידי  
פלוגת פלמ"ח בחדר האוכל של תל"חי. הם  
לא באו להספיד את חלליהם, אשר נפלו ימים  
מספר לפני כן בהסתערות על מצודת גב"ר  
יושע בגליל העליון. הם באו לחזות בהר-  
פתחה של להקה צבאית — להקת ה-  
ציזבאנטון. חבריה הלהקה היו מאובקים ו-  
עיפים. הם באו במשורייך, נאלצו להבקיע  
להם דרך בכפר הערבי חאלסה, שחסם את  
הדרך לטבריה; אבל הם הגיעו לתל"חי  
במועד.

בין האמנים היה צעיר מסולסל-שיער, בעל  
פנים דינאמיים וגוף קפיצי. הוא היה כבן  
20, אך נראה צעיר יותר. הכל הכירו את  
שייקה. הכל ראו אותו פעמים לאין ספור  
במסיבות וכינוסים, עוד זמן רב לפני שהוא  
הצטרף לציזבאנטון. הכל הכירו את הל-  
צותיו ואת הציזבאנטים שלו. עוד בימים  
בהם שרת בפל"מ; אולם תמיד נמצאו בפיו  
ובידיו הלצות חדשות ולהטוטים חדשים.

רק מתי מספר ידעו ששייקה למד בילדותו  
ב"חדר", באחת השכונות הדתיות של ירי-  
שלים, בה שכנה משפחת אופיר במשך  
שלושה דורות. אולם הסביבה הדתית לא  
היתה רקע יאה למרצו הרב של הנער.  
הוא עזב את ה"חדר", נכנס לבית-הספר  
אליאנס, הצליח לגמור את לימודיו, על אף  
התנגשויותיו עם המורים ושינאתו העיוורת  
למתמטיקה.

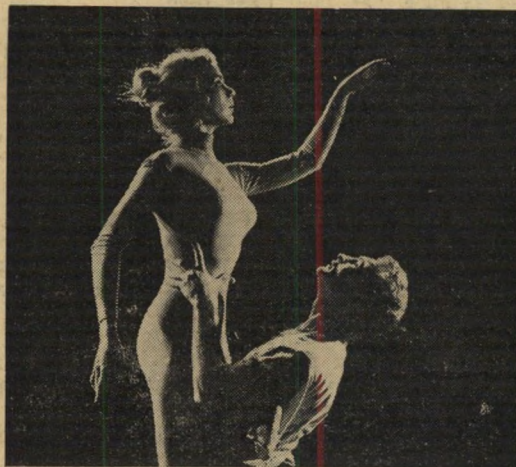
שינאה זאת לחוכמת-המספר, היותה מכ-  
שול מתמיד בדרך חייו: לאחר שהוא עבר  
קורס ימי בפל"מ, החליט שלא לעבור קורס  
גבוה יותר: "ההפלגות היו נעימות, אבל  
הישובי הנווטות היו שנואים עלי יותר מכל".

במקום זה הצטרף שייקה לקיבוץ מעברות,  
קיבל עבודה במטבח. לא היה שם כל צורך  
בחישובים, אך העבודה היתה שנואה עליו.  
אולם חברי הקיבוץ היו מרוצים ממנו, הת-  
פעלו מעילותו, לא העבירו אותו לעבודה  
אחרת אפילו אחרי שהוא שמט ארצה מגש  
עמוס צלחות. "אל דאגה", ניחמו אותו, "זה  
עלול לקרות לכל אחד". הוא לא הרהיב עוז  
לספר להם שהוא הפיל את המגש בכוחה  
תחילה. הסוד נשאר סוד, העיקר על מצפונו  
משך חודשים רבים.

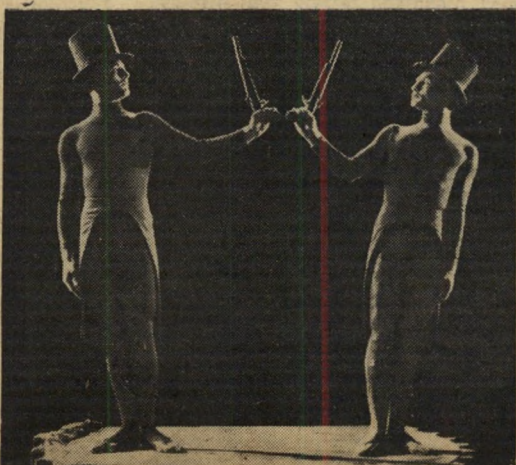
## הערב הנורלי

חברו של שייקה לאוהל היה דן ("מה  
נשמע?") בן אמוץ, גבה-הקומה ועגול-הפ-  
נים. ערב גשום אחד ישבו השניים ושקעו  
בשיחה. דן דיבר ושייקה היה כולו אוזן. דן  
דיבר על התיאטרון, על הבמה, על האולם  
המלא בני אדם שבאו לבכות ולצחוק, ועל  
שייקה שיוכל לסחוט מהם צחוק ודמעות  
כאות-נפשו.

שייקה הפסיע לאורך האוהל ולרוחבו:  
כן, הוא זכר את הופעתו של הצרפתי  
אטיין דקרו, שנערכה בתל-אביב. בעת כי  
אותה הצגה לא נאמרה אף מלה — היו שם  
רק תנועות ומימיקה — ואף על פי כן עשתה  
עליו הפאנטומימה רושם יותר מכל המחזות



**נושאים זרים.** התכנית הראשונה של הפאנטומימה מכילה בעיקר נושאים לאישראליים, כגון: גירסה  
מודרנית של אגדת פיגמליון היוונית (למעלה), בה מנסה נודד (שייקה אופיר) להחיות פסל שיש (זיוה  
שפיר); דוֹקרב בין שני גינטלמנים (למטה משמאל); מערכון יאפאני, בו הורג פונדקאי  
אחד (שייקה אופיר) את האורח שבא להתאכטן אצלו בלייסיסופה וסערה (עמוס אריכא).



מה מריץ את שייקה? תנועות  
אינו רץ. הוא רק מבצע תרגילי טכנ-